

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषद्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ - ୨)

108 Upanishad (Vol – 2)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ୍ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଷ୍ଠିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ଯୋଗଚୂଡ଼ାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା



ସାମାନ୍ୟ ଉପନିଷଦ

(Minor Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ସାବିତ୍ରୀ ଉପନିଷଦ

(Savitryupanisat / Saavitrii Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ



ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ



ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋଡ଼ାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,

ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ସାବିତ୍ରୀପନିଷତ୍ / ସାବିତ୍ରୀ ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥ ସାବିତ୍ରୀପନିଷତ୍ ॥

ସାବିତ୍ରୀପନିଷଦ୍ବେଦ୍ୟାବିତ୍ରପଦୋଜ୍ଜ୍ୱଳମ୍ ।
ପ୍ରତିଯୋଗିବିନିର୍ମୁକ୍ତଂ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପଦଂ ଭଜେ ॥ ୧॥

ସାବିତ୍ରୀପାତ୍ନା ପାଶୁପତଂ ପରଂବ୍ରହ୍ମାବଧୂତକମ୍ ।
ତ୍ରିପୁରାତପନଂ ଦେବୀ ତ୍ରିପୁରା କଠଭାବନା ॥ ୨॥

ଓଁ ଆପ୍ୟାୟନ୍ତୁ ମମାଜ୍ଞାନି ବାକ୍ପ୍ରାଣଶ୍ଚକ୍ଷୁଃ ଶ୍ରୋତ୍ରମଥୋ ବଲମିନ୍ଦ୍ରିୟାଣି ଚ ।
ସର୍ବାଣି ସର୍ବଂ ବ୍ରହ୍ମୋପନିଷଦଂ ମାହଂ ବ୍ରହ୍ମ ନିରାକୁର୍ଯ୍ୟାଂ ମା ମା ବ୍ରହ୍ମ
ନିରାକରୋଦନିରାକରଣମସ୍ତୁନିରାକରଣଂ ମେଽସୁ ।
ତଦାତ୍ମନି ନିରତେ ଯ ଉପନିଷସୁ ଧର୍ମାସ୍ତେ ମୟି ସନ୍ତ ତେ ମୟି ସନ୍ତ ॥

ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ॥

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ଅଗ୍ନିରେବ ସବିତା ପୃଥିବୀ ସାବିତ୍ରୀ ସ
ୟତ୍ରାଗ୍ନିସ୍ତତ୍-ପୃଥିବୀ ଯତ୍ର ବୈ ପୃଥିବୀ ତତ୍ରାଗ୍ନିସ୍ତେ ଦ୍ୱେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ॥ ୧॥

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ବରୁଣ ଏବ ସବିତାଃଽପଃ ସାବିତ୍ରୀ ସ ଯତ୍ର
ବରୁଣସ୍ତଦାପୋ ଯତ୍ର ବା ଆପସ୍ତଦ୍ବରୁଣସ୍ତେ ଦ୍ୱେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ॥ ୨॥

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ବାୟୁରେବ ସବିତାକାଶଃ ସାବିତ୍ରୀ ସ ଯତ୍ର
ବାୟୁସ୍ତଦାକାଶୋ ଯତ୍ର ବା ଆକାଶସ୍ତଦ୍ବାୟୁସ୍ତେ ଦ୍ୱେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ॥ ୩॥

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ଯୁଜ୍ଞ ଏବ ସବିତା ଛନ୍ଦାଂସି ସାବିତ୍ରୀ ସ ଯତ୍ର
ଯୁଜ୍ଞସ୍ତତ୍ର ଛନ୍ଦାଂସି ଯତ୍ର ବା ଛନ୍ଦାଂସି ସ ଯୁଜ୍ଞସ୍ତେ ଦ୍ଵେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ।। ୪।।

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ସ୍ତନୟିତୁରେବ ସବିତା ବିଦ୍ୟୁସ୍ରାବିତ୍ରୀ ସ ଯତ୍ର
ସ୍ତନୟିତୁସ୍ତଦ୍ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯତ୍ର ବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ର ସ୍ତନୟିତୁସ୍ତେ ଦ୍ଵେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ।। ୫।।

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ଆଦିତ୍ୟ ଏବ ସବିତା ଦ୍ୟୌଃ ସାବିତ୍ରୀ ସ
ୟତ୍ରାଦିତ୍ୟସ୍ତଦ୍ୟୌର୍ଯତ୍ର ବା ଦ୍ୟୌସ୍ତଦାଦିତ୍ୟସ୍ତେ ଦ୍ଵେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ।। ୬।।

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଏବ ସବିତା ନକ୍ଷତ୍ରାଣି ସାବିତ୍ରୀ ସ ଯତ୍ର
ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ତନକ୍ଷତ୍ରାଣି ଯତ୍ର ବା ନକ୍ଷତ୍ରାଣି ସ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ୍ତେ ଦ୍ଵେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ।। ୭।।

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ମନ ଏବ ସବିତା ବାକ୍ ସାବିତ୍ରୀ ସ ଯତ୍ର
ମନସ୍ତଦ୍ବାକ୍ ଯତ୍ର ବା ବାକ୍ ତନ୍ମନସ୍ତେ ଦ୍ଵେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ।। ୮।।

କଃ ସବିତା କା ସାବିତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଏବ ସବିତା ସ୍ତ୍ରୀ ସାବିତ୍ରୀ ସ ଯତ୍ର
ପୁରୁଷସ୍ତତ୍ସ୍ତ୍ରୀ ଯତ୍ର ବା ସ୍ତ୍ରୀ ସ ପୁରୁଷସ୍ତେ ଦ୍ଵେ ଯୋନୀ ତଦେକଂ ମିଥୁନମ୍ ।। ୯।।

ତସ୍ୟା ଏବ ପ୍ରଥମଃ ପାଦୋ ଭୂସ୍ତ୍ରସ୍ତବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟମିତ୍ୟଗ୍ନିର୍ବେ
ବରେଣ୍ୟମାପୋ ବରେଣ୍ୟଂ ଚନ୍ଦ୍ରମା ବରେଣ୍ୟମ୍ ।
ତସ୍ୟା ଏବ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପାଦୋ ଭର୍ଗମୟୋଽପି ଭୁବୋ ଭର୍ଗୋ ଦେବସ୍ୟ
ଧୀମହୀତ୍ୟଗ୍ନିର୍ବେ ଭର୍ଗ ଆଦିତ୍ୟୋ ବୈ ଭର୍ଗଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମା ବୈ ଭର୍ଗଃ ।
ତସ୍ୟା ଏଷ ତୃତୀୟଃ ପାଦଃ ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟୟୋ ଯୋ ନଃ ପ୍ରତୋଦୟାଦିତି ।
ସ୍ତ୍ରୀ ଚୈବ ପୁରୁଷଶ୍ଚ ପ୍ରଜନୟତୋ ଯୋ ବା ଏତାଂ ସାବିତ୍ରୀମେବଂ
ବେଦ ସ ପୁନର୍ମୃତ୍ୟୁଂ ଜୟତି ବଲ୍ଲାତିବଲ୍ଲୟୋର୍ବିରାତ୍ ପୁରୁଷ ଋଷିଃ ।

ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦଃ । ଗାୟତ୍ରୀ ଦେବତା । ଅକାରୋକାରମକାରା ବୀଜାଦ୍ୟାଃ ।
ସୁଧାଦିନିରସନେ ବିନିୟୋଗଃ । କ୍ଳାମିତ୍ୟାଦିଷତଙ୍ଗନ୍ୟାସଃ । ଧ୍ୟାନମ୍ ।
ଅମୃତକରତଲାହ୍ନୌ ସର୍ବସଂଜୀବନାଦ୍ୟାବଦ୍ଧହରଣସୁଦକ୍ଷୌ ବେଦସାରେ ମୟୁଖେ ।
ପ୍ରଣବମୟବିକାରୌ ଭାସ୍କରାକାରଦେହୌ ସତତମନୁଭବେହଂ ତୌ ବଲ୍ଲାତିବଲ୍ଲାହ୍ନୌ ॥

ଓଁ ହ୍ରୀଂ ବଲେ ମହାଦେବି ହ୍ରୀଂ ମହାବଲେ କ୍ଳୀଂ ଚତୁର୍ବିଧପୁରୁଷାର୍ଥସିଦ୍ଧିପ୍ରଦେ
ତସ୍ତବିତୁର୍ବରଦାତ୍ତିକେ ହ୍ରୀଂ ବରେଣ୍ୟଂ ଭର୍ଗୋ ଦେବସ୍ୟ ବରଦାତ୍ତିକେ ଅତିବଲେ
ସର୍ବଦୟାମୂର୍ତ୍ତେ ବଲେ ସର୍ବସୁଦ୍-ଭ୍ରମୋପନାଶିନି ଧୀମହି ଧିୟୋ ଯୋ ନୋ ଜାତେ
ପ୍ରଚୁର୍ଯ୍ୟଃ ଯା ପ୍ରଚୋଦୟାଦାତ୍ତିକେ ପ୍ରଣବଶିରୟାତ୍ତିକେ ହୁଂ ଫଟ୍ ସ୍ବାହା ।
ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍ କୃତକୃତେୟା ଭବତି ସାବିତ୍ରୀ ଏବ ସଲୋକତାଂ ଜୟତୀତୁ୍ୟପନିଷତ୍ ॥ ୧॥

ଓଁ ଆପ୍ୟାୟନ୍ତୁ ମମାଙ୍ଗାନି ବାକ୍ପ୍ରାଣଶ୍ଚକ୍ଷୁଃ ଶ୍ରୋତ୍ରମଥୋ ବଲମିନ୍ଦ୍ରିୟାଣି ଚ ।
ସର୍ବାଣି ସର୍ବଂ ବ୍ରହ୍ମୋପନିଷଦଂ ମାହଂ ବ୍ରହ୍ମ ନିରାକୁର୍ଯ୍ୟାଂ ମା ମା ବ୍ରହ୍ମ
ନିରାକରୋଦନିରାକରଣମସ୍ତୁନିରାକରଣଂ ମେଂସୁ ।
ତଦାତ୍ତୁନି ନିରତେ ଯ ଉପନିଷସୁ ଧର୍ମାସ୍ତେ ମୟି ସନ୍ତ ତେ ମୟି ସନ୍ତ ॥

ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ତସ୍ମତ୍ ॥

॥ ଇତି ସାବିତ୍ରୀପନିଷସୁମାତ୍ରା ॥

